

Mūsų šventas ir saldusis meilės principas nors ir aiškiai suvokdamas, kad Viešpats yra visiškai nesąlygotas, vis dėlto turi kitokį požiūrį, nei racionalistas. Protas sako vieną dalyką, tačiau meilė nurodo priešingai. Protas sako man, kad Dievas neturi rūpesčių, bet meilė mato Dievo ašaras dėl jo vaikų, kurie pasidavė blogiui. Protas sako man, kad griežti Dievo įstatymai atlygina ir baudžia mane visiškai abejingai, bet meilė atskleidžia, kad Dievas atgailaujančiai sielai suminkština savo įstatymus. Protas man sako, kad nepaisant visos pažangos žmogus niekada nepalies Dievo, tačiau meilė pamokslauja, kad sielai atsivertus į dvasinę moterystę, Dievas, būdamas nesąlygotas, užmezga amžinos santuokos ryšius su išlaisvinta siela. Protas man sako, kad Dievas yra begalinė erdvė ir laikas, bet meilė nurodo, kad visų gražiausiasis Viešpats sėdi priešais mus kaip garbingas giminaitis ir mėgaujasi visais visuomenės džiaugsmais. Kaip su savo mažais vaikais besismaginantis tėvas, Dievas visoje žemėje barsto skanų ir įvairų maistą, tikėdamasis, kad jo vaikai naudos šį maistą savo labui. Bet vedami savo šventos ir tyros meilės Jį mylintys vaikai surenka visus išbarstytus palaiminimus ir, nepaisydami proto vien tik iš meilės jausmo, visus šiuos palaiminimus pasiūlo tėvui, kurį jie myli labiau nei savo gyvenimą.

Tėvas, atsakydamas į jų švelnius jausmus, vėl atiduoda vaikams tai, ką jie siūlo, sakydamas jiems švelniai: "O mano vaikai! Šie palaiminimai skirti jums!

Dėl savo natūralios meilės, jūs atnešėte juos mano malonumui, bet iš prigimties aš neturiu norų, kuriuos jūs turėtumėt pildyti. Tačiau aš priėmiau tą jūsų siūlomą dalį, kuri skirta man - jūsų tyrą meilę ir nešališką prieraišumą, kurio aš ypatingai trokštu. Paimkite šiuos saldžius dalykus ir džiaukitės jais."

Šis nešališkos meilės procesas, kurio sausas protas niekada nesupras, sudvasina maistą, kurį mes valgome ir suteikia mums kasdieninį gyvenimo malonumą nepadarydamas žalos! Tokia yra nuoširdaus garbinimo sistema, kurią įgyvendinti gali vien tik aukštesnės klasės teistai. Mes negalime išreikšti to džiaugsmo, kurį dažnai patiriame, kai šventykloje ragaujame mahāprasādą! Šventumas, kurį mes su juo siejame, yra jo saldumas, todėl mes dažnai meldžiamės, kad juo džiaugtis galėtų visi žmonės.

("Šventykla Jagannatha Puryje") — Śrī Bhaktivinoda Vānī Vaibhava. Sudarė ir klausimus užrašė ŚŚrī Sundarananda Vidyavinode. Išvertė Sri Bhūmipati Das, išleido Sri Iswara Das ir Touchstone Media. Vrindavan. 2002.